

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Szerkesztőség: Városi bérház. I. emelet.
Kiadóhivatal: Kazal József könyvnyomdája, hol az előfizetések
és hirdetések felvételnek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Lemberger Ármin.
Főmunkatárs: Schön Ödön.

Előfizetési árak
Égészévre 5 frt., félévre 2 frt 50 kr., negyedévre
1 frt 25 kr. — Egysz. szám ára 10 kr.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

A vidék.

Post tot discrimina rerum. Három évtized leforgása kellett ahhoz, hogy az ország közvéleménye a mesterségesen rákényszerített dermettségből lassan öntudatra ébredjen. A személyes érdekhajhászat, a nagyzási mánia következetes nagyranövesztése, sajnos azon kényszerhelyzetet szülte, melynek lidércnyomását a Kárpátoktól az Adriáig az ország összes vidéki góczpontjai fájdalmasan érzik. Az ilyen vidéki góczpontok, utolsó végvonaglásukban, önmagukat összemarczangoló kinjaikban már régen feljajdulnak, de a mesterségesen szított jóléttől mámorosok kurjongatásai tñlharsogták őket. Az ország különböző helyein felállított védbástyák, melyek századokon át hűségesen teljesítették a rájuk bízott missiót, az indolencia, a nembánomság pusztító fogai által szuvasak lettek, és a természet rendje és a törvénye szerint, mint szétmállott törmelék halomra porladoznak. A közgazdaság és közművelődés vidéki emporiumainak nevei ott fakulnak egyményely porlepte leváltárban. Sírkereszt sem ékesíti az egykor viruló góczpontok, és vidéki központok virágzó kulturáját; csak az általános depauperisaczió, az anyagi tespedés, a szellemi elzüllés lélekharangjai jelzik, hogy itt valaha más élet volt. Emlékeztetnek, hogy a hol most siri csend van, ott valamikor jó kedv, anyagi jólét, életvidámság uralkodtak. Emlékeztetnek, hogy itt a hazafias kulturának oltáirairól magasra szállott fel az áldozatok füstje.

Harmincz év kellett ahhoz, hogy a magyar saját kárára okuljon. Igaz ezen három évtized alatt akadtak Deukalionok, a kik a vidéki góczpontok róvására egy nagy központ létesítésére, ugyanazon vidék életerejét erőszakosan elidegenítették, hogy abból egy mesterségesen nagyra növesztett centrumot alakítsanak. És harmincz év múltán, ma már ugyanazon zsirban, melyet táplálni akartak, fulladozni kezd. A vidéki góczpontoktól elszedett zsiradéktól és tápláló nedvektől megcsömörölt a centrum. A vidékről nemcsak a jólét hanem az azon függő parazita elem egy pontba húzódott össze és a kijázkodás pislogó mécsese nemcsak a fényoldalát világítja be, hanem azokat a sötét foltokat is feltárja, melyek a látóhatáron rohamosan mutatkoznak. A közgazdasági és közművelődési tulterhelések a főváros talaját besüppedezik úgy, hogy mindent assimilálni nem tud, és így előbb-utóbb be kell állani annak az anyagi és szellemi stágnationak, melyet ezen erőszakolt és mesterségesen teremtett állapot előidézett. Mert ez idézte elő, hogy van az országnak egy tultengett központja, és egy enervált vidéke, és ebből a tömkelegből nem vezet ki senki még ez időszert! Azon hivatott egyének, a kik szóval és esküvel is megígérték a vidéknek akárhányszor, hogy felveszik az Ariadne fonalát, mely a közgazdasági és anyagi zürzavarból a vidék góczpontjait a biztos haladás ösvényére ki fogja vezetni, mindedig nagy és súlyos adóssai maradtak esküknek és az eskük következtében vakbuzgalommal odaajándékozott köz-

bizalomnak. És nem vonja felelősségre őket senki. A szolgáltság, a végkimerülés annyira erőt veit a vidéki góczpontok közvéleményén, hogy feljajdulások torkukon akad, és csak halálhőrgésük hirdeti, hogy kívánnak valamit. Megbizottjuk, szószólójuk megelégszik a Potemkin falvak mázolóival, kik egy vonással letörlik az anyagi dekadentia félreismertetlen nyomait, kik borizú hangjaikkal elnémítják a vidék nyomorúságos közgazdasági helyzetének panaszait. A hatvanas és hetvenes években szereplő bölcs államférfiak prophetái tehetséggel előre látták ezt. Gondoskodni is akartak, hogy a mulófélben levő vidék góczpontjait támogatni kell, mert egy erős vidék, egy anyagilag életerős provincia képes egyedül egy tartós központot teremteni. A Somssichok, Perczel Bélák, Barta Györgyök messze messze beláttak a jövőbe, és az ő tervük kivitele és megvalósítása bizony bizony e nagy délvideknek, több megyének és millió lakosnak más megélhetési módot biztosított volna. A vidékre nézve kiszámíthatlan anyagi veszteség és csapásszámban megy, hogy eddig is visszaélték jóhiszeműségével. De a leányzó nem halt meg, csak szunnyadt. Az utolsó életerők emberfeletti energiájával feltápázkodik, és az őt megillető jog, igazság és törvényes elbánás összes attributumait követeli. A társadalmi ösztön, a megélhetéshez való jog, a vidéki góczpontokat a cselekvésre felszólítja. A hazafiai köteleesség, és jogok élvezete közötti viszonyosság, oly elementaris erővel kezdi követelni az őt megillető részt, hogy bizonyos vezérlő elemek —

TÁRCZA.

Három hét Dunántul.

A „BAJAI HIRLAP” eredeti tárczája.

Irta: Gabnai András.

II.

Az éjjeli hűvös szél elkergette a felhőket. Gyönyörű reggel virradt reánk másnap. Az a tudat, hogy a Balatonhoz igen közel vagyunk, nem túrt bennünket soká az ágyban. Még az is, a ki rendes körülmények közt a legutolsó korban talpon volt. Az ég oly derült színben ragyogott, hogy sehol sem lehetett látni még csak egy felhőcskét se. Ez a szép idő csak fokozta indulási vágyunkat ki a Balatonhoz.

Előző este úgy határoztuk, hogy majd kocsin megyünk ki a nagyszerű tó partjára, mert az út úgy is elázott, de meg hogy pihenjünk is. A kocsi azonban késlekedett. A mi türelmünknek is vége szakadt, a nagy nyugtalanság erőt vett rajtunk s elindultunk az éjjeli szél által kissé megszáritott úton a Balaton felé. Nem lehet kifejezni azt az örömet, mikor már a tó partszegélyét is láttuk. Megkésztetettük lépteinket, hogy annál hamarabb ott lehessünk a víz szélén. Údvrivalgásban törtünk ki, midőn a parthoz értünk. Az első pillanatban a vizre szegeztük tekintetünket, a másikban már az ég felé fordítottuk arcunkat, s hálát adtuk a Mindenhatónak, hogy utunk czipontjához eljuttattott. Azután végig jártattuk szemünket a Balaton tükörsíma felszínén. Oly esendes volt, még csak egy habocska sem mozdult meg, és ünnepies komolyság ült a víz színén.

Mikor már a Balaton aquamarin-színű vizét jól körülnéztük, tekintelünk a zalai partok festői panorámáján akadt meg. Csaknem átellenben feküdt a méltóságjeljes Badaacsony, tőle balra Szigliget, melynek tetején az égnek meredő szigligeti vár romjai még jó kivehetők voltak. Jobbra egész sora húzódott a hegységeknek, melyeket a távolban kékió tihányi hegyek zártak be.

A mint a parti fővénybe leheveredve élveztük azt a gyönyörű panorámát, nem is vettük észre,

hogy a nap már a fejünk fölött áll, hogy az óra már dél felé jár. Ekkor felkerekedtünk, hogy visszatérjünk a faluba. Mégegyszer körülnéztük a tavat és környékét s haladtunk torony irányában.

Ebédünk elköltése után egy kicsit pihenve a készen levő kocsiara ültünk, mely elvitt bennünket Boglára. Itt láttuk meg az első balatoni fürdőhelyet. Ez kezdetleges ugyan, de azért elég eszesen van berendezve. A Balaton oly csábító, oly hivatató volt, hogy megfürödtünk benne. Minő élvezet volt az! Fürödni a Balatonban! Bizonyos kéjjel töltött el ez az első fürdés. Oly megszire belábalhattunk a vízbe, mint a milyen széles a Tisza középső folyásában.

A fürdés után szinte megkönyebbülve éreztük magunkat. Ekkor megtekintettük a szép villaépületeket, melyeket már lakóik nagyobbreszt elfoglaltak. Este felé volt az idő, mikor Bogláról kiindultunk. A park visszhangzott a fürdő közönség beszédétől s a gyermek-sereg lármájától. Megelégedve az azon nap eseményeivel, egyről-másról beszélgetve visszahajtottunk szállásunkra.

Másnapra ébredve már nem oly nyugodt reggel fogadtunk, mint az előző napi. Szél fútt, a mi a Balaton sima tükreét is megborította. Reggeli után újra kimentünk a Balatonhoz kocsin. Ezuttal a fonyódi részt néztük, hol egyszersmind át is akartunk kelni a zalai partokra. Utunk gyönyörű villák mellett vezetett el a tó partján. Ott hol az út fölfelé vezetett, elhagytuk a kocsi és felfelmentünk a hegynek mondható dombra. A kilátás innen pompás volt. A Balatont és partvidékét a maga nagyszerűségében szemlélünk. Egyik jó rajzó társunk vett is fel néhány vázlatot. Így a szemközti álló komor Badaacsony, a melyet egykor a tűz dobott ki a föld kebléből, s most a jó hírű badaacsonyi termőhelye. Majd Szigligetet a várommal együtt, melynek falai teljesen kivehetők voltak.

Az idő gyorsan múlt. Alig vettük észre, hogy a nap már túl haladt fejünk fölött. A magunkkal vitt ebéd elköltése után a hullámzó Balatonhoz mentünk le, hogy megfürödjünk. Milyen más volt most a Balaton tükre! Színe sötét zöldek, meg lehetős magas hullámok csapódtak a somgyi

partok felé. Itt újra megfürödtünk. Most még élvezetesebb volt a fürdés. Hullámvölgyből hullámvölgybe jutottunk a hullámgerincezen át-atesészva. Minél beljebb hatoltunk, annál magasabbak voltak a hullámok, úgy hogy már embermagasságot is meghaladtak. Innen visszafordultunk. Ideje is volt, mert a szél erősebbé vált, de megközelgett is az idő, hogy a hajó megjelenjen a kikötőben és majd átszállít. Azonban az ujonnan támadt szél oly erős hullámokat vert, hogy a kikötő töltésén is sokszor keresztül esapott. Mi hiába vártunk az nap a hajóra, nem jelent meg a kikötőben. A nagy hullámzás akadályozta meg utjában. Így Fonyódon rekedtünk.

Volt időkön tüzetesen megtekinteni a fürdőtelepet. Naplemente után szállásról kezdtünk gondoskodni. De ez nehezen ment. A falubeliek minden zugot kiadtak már a fürdőzőknek. Már-már azt hittük, hogy valamely széna-baglya mellett kell meghoznunk magunkat éjjelre, mikor egy gazda szives felajánlani szénapaladást. Mind-egy volt nekünk már akár hol, csak fedett helyen hajtsuk le fejünket. Azonban alig hogy lefeküdtünk, rázendítettek a szunyogok az ő nőtajukra. Ezek a förtelmes állatok nem hagytak nyugodni egy percig se, mert ha meg akarta kismélni valamelyikünk az alvást, azok az alkalmatlan röp-ködök felköltötték csipésükkel.

Reggel még napfelkelte előtt talpon voltunk s tovább álltunk anélkül, hogy azt mondtuk volna befelegzett. Kimentünk a Balaton partjára, s vártuk, hogy valamely hajó közeledik majd a kikötőbe. A mint így üldögtünk a parton, egyszercsak azt tapasztaltuk, hogy a Balaton szürkés-zöld színe mint változik sötétebbé és haragosabb színűvé. Ezzel egy időben az ég is beborult, úgy hogy egy fél óra lefolyása alatt takaros kis eső lett. Így tartott az egész nap. A szitáló esőtől a záporig szünet nélkül váltakozva öntötték vizüket az ég csatornái. Végre láttunk egy gözhajót füstölni a távolban a kikötő felé tartva. A „Helka” volt. $\frac{3}{4}$ 8 órakor szállított át bennünket jó nagy zápor közepette Badaacsony-Tomajra. Mikor kiszállottunk, az eső még mindig nagyon esett, úgy hogy mire a faluba értünk, nem volt rajtunk száraz ruha-

ideig-óraig — hamis jelszavak hangoztatása mellett az ország nagy vidékét régi dermedtségében még féken tarthatják, de sokáig ellentállani alig lesznek képesek. A jobb sorsra érdemes vidéki góczpontok használják ki a kínálkozó alkalmat. A mely vidék még egészséges, amelyben még van tetterő, lépjen ki a cselekvés porondjára. Ne várja be a véletlent, vagy a sors szeszélyét, mert ki tudja, hogy a ma még tetterős, holnap nem e fog a többiekkel együtt vezetésre szorulni. Ne bujkáljunk mások háta mögé, hanem érezze ki-ki a vidéken magát hivatalva, hogy a közcselekvésben reá is szerep járul. Harmincz esztendőn át volt a nagy vidék a főváros uszállyhordozója és a nagyra vágyók satellesse, itt az ideje, hogy ugyanaz a nagy vidék minden rendelkezésére álló törvényes kellékekkel oda hasson, hogy saját boldogulását előmozdítsa.

Ezen munkában mindenki, a ki nincs mellettünk, az ellenünk van.

Dr. Boszkovitz Mór.

Helybeli és vidéki hírek.

Requiem Erzsébet királynéért. Immár egy esztendeje lesz e hó 11-én, hogy orgyilkos keze szúrta le Magyarországon második védasszonyát: felejthetetlen királynőnk, Erzsébetet. Arról értesülünk, hogy ezen szomorú nap évfordulója alkalmából, úgy a katolikus, mint a többi felekezeti templomokban gyászmisét tartatnak Istenben boldogult királynéknak lelke üdvéért. Különösen a kath. templomban fogják a szomorú évfordulóhoz méltó gyászpompával megtartani a requiemet, amennyiben a pazarul kivilágítandó templom közepére díszes ravatalt állítanak s Vojnits apát teljes papi segédlettel mondja el a gyászmisét, míg a kóruson a zenekedvelők (vagyis ének- és zenekar) Gruber D. moll requiemjét, illetőleg Zaininger „Liberia”-ját adják elő. — A gyászmisén jelen lesz a városi tisztviselői kar teljes számban, továbbá a járási bíróság, szolgabíró, nemkülönben a honvédség és a méntelep tisztái.

Eljegyzés. *Bayer* Manó, a helybeli kir. járási-bíróknak jeles képzettségű fiatal albírja jegyet váltott *czabi Horváth Giz*i kisasszonnyal *czabi Horváth Ferencz* m. kir. földmívelésügyi ministeri számtanácsos kedves és bájos leányával Budapestnél.

Megtámadott cziszterczita igazgató. E czim alatt a „Magyarország” pénteki száma egy közlényt hoz városunkból, mely elcéljától-végig légből kapott alaptalan kóhalmány. Ez a hír is egyike azon izléstelen mistifikációknak — ez-

uttal bizonyára czélzatosan terjesztve — melyek egy idő óta gombaszéri száporással jelennek meg a fővárosi lapok hasábjain eddigéle még ki nem derített tudósítók tollaiból. Ezuttal arról regél a bajai megbízható tudósító, hogy *Fölker* Gusztáv helybeli cziszterczita rendi főgymn. igazgatót m. hó 31-én, azon alkalommal, mikor a rend szőleje felé tartott, két meg nem nevezett bajai polgár állítólag sértő szavak kíséretében szíkozódva megtámadta és tetleg inzultálta, mely brutalis támadás ellen az igazgató revolverével védekezett. Erre a támadásra pedig az illető szavahihető tudósító véleménye szerint okot adott az a melysleges mely elkecserecs és nagyfokú izgatottság, mely uralkodék a polgárság körében a felett, hogy a rend apátja nem is válasszolt arra a levele, melyet *Sárdi* János helybeli földbirtokos — mint azt lapunk mult számában megirtuk — hozzá intézett és a melyben az igazgató elhelyezését kéri, mert azon polgárok, kik az igazgató ellen a városi képviselőválasztáskor állítólag tanúsított magatartása miatt feljelentést adtak be, rettegnék gyermekeiket a bajai gymnasiumba iratni, a hol az igazgató bosszújának lennének kiszolgáltatva. A mint fentebb constatáltuk, hogy a hír merőben alaptalan, egy constatálunk kell azt is, hogy abból az izgatottságból és elkecserecséből, melyről az illető közlemény említett tesz, mit sem sikerült felfedeznünk. — Ezuttal is csak hangsúlyoznunk kell, hogy ezen a bíróságnál függőben levő ügygyel szemben minden tendencziósus híresztelgetés, minden világgá boesájított kommentálás meg nem engedett fegyver. Azokra a tengeri czápakra és kaesákra vonatkozólag pedig, melyek időközönként a fővárosi sajtóban városunkról napvilágot látnak, czélszerű volna, ha városunk vezérő egyeniségei, első sorban talán a „Casinó,” állást foglalának, hiszen, ha a mi riportereink következetesen tovább haladnak az eddigi esapáson, úgy meglőrténhetik, hogy a fővárosi lapok, méltán tartva a felsülésektől, azt sem fogják közölni városunkról, a mi a feljegyzésre igazán érdemes és főleg a mi való. — Szíveleje meg ezt a komoly infelmat az az irógárda, a mely koronként hol trefas, hol komoly észficzamaival traktálja a fővárosi sajtót!

Az orvosok és természetvizsgálók XXX. vándorgyűlése. Irigyeljük szabadokat, szomszédunkat és irigylésünk tárgya az az élénkség, melyet hazánk orvosi és természettudósai oda vittek és ott tartanak immár napok óta. A magyar kultúra legkiválóbb munkásai, az orvosi és természettudományok legbízhatóbb férfai gyűltek össze, hogy tudásukat a jelenlevők közkinésévé tegyék és így előmozdítsák a tudományok terjedését. Városunkból a vándorgyűléseken részt vettek *Dr. Bernhárt* János városi tisztí főorvos és *Dr. Ladányi* Mór körházi főorvos, *Dr. Ladányi* a Szabadka város közönsége által esütörtökön este a Pálics-fürdőben rendezett búcsúbánsketten nagy-szabású felköszöntőt mondott *Dr. Gomersich* Vilmos egyetem tanára, a kongresszus egyik legkimagaslóbb egyéniségére.

Tanár választás. A városi polgári iskolában Gyulafi Endre tanár halálával megüresedett rajztanári állásra — mint értesülünk — *Németh Imre* pécsi polg. isk. tanár lón megválasztva.

Uj artézi kut. Az a szép siker, melyet a városi hatóság a főtéri artézi kut furásával elért, arra buzdítja, hogy közelebb a Spitzer Károly-féle szeszgyár előtti térségen egy új artézi kut furását vegye fogantatba. Az eddig eszközölt mérések azt az örvendeztető tényt eredményezték, hogy ezen a téren a talaj 7 méterrel fekszik lejjebb, mint a piaci főtér, a miből biztossággal arra lehet kulesolni, hogy bőséges forrásra fognak akadni, sőt ha ugyanazon forrásra bukkannak, mely a főtéri kut vizet szolgáltatja, úgy perez enként 40—50 liter vizre számíthatni. A főtéri artézi kut ideiglenes kömedenczevel fog elláttni, és csak akkor fognak díszes medencézt föléje helyezni, ha a piaci főtér parkirozása és a Sugovicza partjának szabályozása fog eszközöltetni, a mi az eddigi számítások szerint két év leforgása után remélhető.

A. Bajai atletikai club“ versenye. A bajai atletikai clubnak ma d. u. 1/3 óraker a lövőkertben tartandó versenyére ezuttal is felhívjuk olvasóközönségünk figyelmét. A verseny, tekintve a sok nevezést, igen érdekesnek ígérkezik. Belépő díjat nem szednek és bárki is szivesen látunk.

Késelő napszámok. *Glimber* József lakatossegéd, aki Káposts testvéreknél dolgozott, m. hó 27-én este a műhely előtt állott, amikor felé jött *Supper* Antal napszámos és egy u. n. budibieskával *Glimber* balczombján egy 13 cm. hosszú és 6 cm széles sebet ejtett, úgy hogy a kórházba kellett szállítani. *Supper* a járásbírósg börtönében várja büntetését.

Kitiltott szoczialista. Dobos Ferencz jankováci illetőségű szoczialista, kit a bajai rendőrség 1897. novemberében a város területéről kitiltott, f. hó 1-én engedelem nélkül visszatért. A rendőrség elfogta és vissza fogja toloncsolni.

Elvágta a vonat. Megrendítő szerencsétlenség történt mult hó 26-án este 7 óra tájban. A gyorsvonat elvágott egy vasuti őrt, akit a szerencsétlenség vitt oda a vonat elé. Szabadkáról 6 óra után indult a gyorsvonat Zimony felé. Sándor község alatt egy átjárónál, a mint Török Károly vasuti őr észrevette, hogy kövér disznója a sinek között van és jön a gyors vonat, oda ugrott, hogy elhajtsa, esakhogy nem volt elég ideje arra, mert a vonat odaért előtte az őrt és a disznót is úgy, hogy a szerencsétlen ember fejét összcúzta s kezeit lábát levágta. A borzalmas esetről azonnal értesítettek a vasuti állomásfőnökséget ez pedig a mentőket, akik azonnal kimentek a helyszínre Hegedűs kapitányval együtt. A holttestet a mentők a zentai temető honozólóházába vitték, a kapitány pedig jegyzőkönyvet vett fel az esetről.

darab. Badaacsony-Tomajon a tanítóhoz mentünk be arra az időre, míg legalább az eső esendeseedik. Ez mégis történt úgy fel 11 óra tájban. Ekkor elindultunk, hogy a Badaacsony tetejére jussunk.

Minden kalauz nélkül könnyű volt az utat megelni, mert jelző táblák mutatják a Badaacsony-tetőre vezető utat. Feljebb már csak a faldalakra festett piros vonalak voltak utmutatóink. Fölfelé haladunkban legelőször a Kisfaludy-forrás mellett vezetett el utunk. Hős vízből szomjunkat csillapítottuk. Ettől néhány száz lépésre van az a ház, hol Kisfaludy Himfy szerelmét megirta. Ezuttan az ut oly meredeken emelkedik, hogy lépcsők vannak a hegy oldalába vágyva, a könnyebb feljuthatás szempontjából. Ezek a lépcsők ninesenek mindenütt közvetlen egymás fölött. Az összeszek száma 303. A lépcsőkön feljutva az ut újból veszít meredekségéből. Ezuttan már csak lassan emelkedik. Innen már nines messze az a hely, a hova a badaacsonyi kirándulók szoktak járni.

Végre oda is feljutottunk. Előttünk állt a 12. m. magas kökereszt. Bensőleg megilletődött borzadályt kelt ez a szemlelőben. Önkenytelenül azt kérdezi az ember, hogy lehetett azokat a hatalmas ködarabokat oda felhordatni? Az oda való nép őregji mesélik, hogy Ranolder veszprémi püspök emeltette azt, 1857-óta áll ott. A nagy ködarabokat bivalyokkal hoztatta fel a püspök. A fölfelé való vontatás aldalmával több mint 50 bivaly adta ki páráját. Az idő vasfogának nyoma már a keresztben is meglátszik. A felirat betűi nagyon megkopáltak, s magán a keresztben is vannak egyes repedések.

A kökeresztől alig 10 lépésvyre vannak azok az oszlop gyanánt ének meredő bazaltok, melyekre a kirándulók némelyike ki-ki szokott állani. Mi is megkísértettük. Lefelé nézve előttünk szédítő mélység tátongott. A sziklafal oly meredek, hogy emberi kéz sem volna képes azt meredekebbé tenni. Előttünk volt a Balaton a maga pompájában. Volt módunk a tó különböző színeit szemlélni. Most az ólom-szürkés felhőtől a víz is sajátságos zöldes-fekete színt öltött. A felhő gyak-

ran oly alacsonyán járt, hogy a mint ott fönt álltunk a Badaacsony-tetőn, egyszer csak azon voltünk magunkat észre, hogy kilátásunk megszűkölt, hogy ködben vagyunk.

Kis vártatra a Badaacsony kibontakozott ködéből és a Balaton is kezdett világosabb színt ölteni. Reméltük, hogy az idő jobbra fordul. Leindultunk a hegytetőről. Utunkat a mint csak lehetett a Balaton partja mellett folytattuk. Délután 4 óra tájban újra gyanus színt mutatott a tó tükre. Nem is telt bele egy negyedóra, megeredt az eső. Kísé megszáradt ruhánk újból olyan lett, mintha vízből húzták volna ki.

Ekkor a legközebbi faluba mentünk. Mikor már a falu alatt voltunk, rettenetes zápor ért utól, úgy hogy már igazán szükségünk volt arra, hogy végre fedél alá jussunk. Fáradtak voltunk. Ez a fáradság a rossz idő szülötte volt. Ez nap este jó erős szél támadt, mely elkergette azokat az alkalmatlan felhőket.

A szél egész éjjel fűt. Jótékony hatással volt az útra. Egy kiesít felszikkadt reggelre. Másnap valódi derült nyári reggel köszöntött bennünket. Oly örömmel talán egy reggel sem üdvözöltünk, mint ezt a tegnapi szomorú nap utánait. A nap kedvesen sütött alá, csak a dél okozott némi kellemetlenséget. A Balaton parton haladva úgy déltájban értünk a Tihanyi felszigethez. Itt a sors összehozott bennünket egy biciklistával, a ki a meredek hegyi uton nem volt képes gépezetét hajtani, és azért hozzánk esatlakozott s tartott bennünket egy kiesít nagyított kalandjaival az egész uton, a mit együtt tettünk meg.

Igy kis csapatunk eggyvel meguövekedve vig beszélgetés mellett haladt Tihany felé. De a nagy várakozás a mit Tihanya helyezettünk, nem teljesült mindénben. Kecskekörmököt nem kaptunk. A visszhangot nem hallhattuk, mert nagy szél fűt. Csupán a templomban András királyunk nyugvóhelyét tekinthetők meg. Ott van a sirja a templom szentélye alatt, s ez épen ez okból magasabban is van építve.

Innen, Balaton-Füred felé vettük az utat. Csak másnap tekinthetők meg a gyönyörű védett

fekvésű helyen levő fürdőtelepet. Azok a szebb-nél-szebb villaépületek lekötik az ember figyelmét. Itt még a tündéres park. Itt sétálni valóságos élvezet. A fősétány 500 m. hosszú sugár egyenes ut. Teli tüdővel szittuk a tóparti levegőt. Nagy hőség volt. Alig telt egy kis negyed óra, már a ringó hullámok közt voltunk.

A jötekonny habok újra visszaadták testünk fűrgeségét. Könnyen lépdeltünk vissza Tihany-felé. Ezuttal szerencsésebbek voltunk. Alig értünk a falu alá, a gyermekek futottak elénk, s unszolták a kecskekörmököt. Közülük a szebeket kiválogattuk, s a gyermekeknek pár krajezár jutalmat adtunk. Esti 10 óraker mentünk ki a visszhanghoz, hogy meghallgassuk. Csendes est volt. A szellő is alig hogy mozgatta a fák leveleit. Két gyermek vezetett fel bennünket a helyhez, homán kiáltani szokás. Bekerített hely az. A kerítés mellé állva, a tihanyi apátság temploma felé fordulva, kell kiáltani. A visszhangot kétszeresnek hallottuk. A legelőbb vlszaérkező az volt, a mely a jobb kezünk felőli villától jött. Ez volt a legrövidebb. Leghosszabb volt az, a melyeket az apátsági templom vert vissza. Egész vessort képes volt visszaadni. Még éneket is próbáltunk, azt is hűen utánzta.

Másnap Tihanyból a réven át Siófokra jutottunk. Fürdőtelepe egy kisebbszerű tengeri fürdő képet nyújtja. A telepet is bebarangoltuk. Szemléltük a pompás nyaralókat. A sétáret végére jutottunk épen, mikor a „Baross” a kikötőbe ért, s nekünk csak annyit időnk volt már, hogy beszálljunk. A hajó átszállított bennünket Almádba.

A kezdetleges, de elég látogatott fürdőtelep megtekintése után a Balatonon megegerszer végig futottuk tekintetünket. A lemenő napsugarai az apró fadros habokban megütözköztek és rózsaszínűvé festették a víz tükret. Ezuttan a Balatonról végleg busest vettünk az elindulástól számított 14-ik napon. Utunk ezután a köves Veszprémben vezetett tovább.

(Folytatjuk).

CSARNOK.

Judith.

A Bajai Hirlap részére írta: **Idem.**

„Tehát holnap délelőtt tíz órára! Nagyon szép. Akkor aztán le fog gördülni a függöny, és vége lesz az egész komédiának!” Barna Dezső hivatalnok össze morzsolta ujjai között a papírost és elgondolkodva nézett maga elé.

Csakugyan a tragedia vége felé közeledett. Tudta ő jól, hogy ez így fog végződni, hogy annak a hónapok óta tartó lassu haldoklásnak, amelyből az élete állott, így kell végződni.

„De bizony — monologizált kesernyés ezimizmussal, mintha tulajdonképp olyan nehéz lett volna ezt megtudni. Az alternative szépen föl volt állítva, vagy fizetek holnap 2000 forintot, vagy egy óra mulva főbe lövöm magam. Az elscit semmiesetre sem tehetem, lévén az összes vagyonom rongyos száz forint, ebben az idegen kis fészekben meg ugyan hová mentem volna hittel kéni? És végére, a hitelt is csak meg kellett volna fizetnem, és akár előbb durrantam magam főbe akár később, az már egyre megy. Hanem ez a vég egy csöppet sem kedélyes!”

Kivette az íróasztala fiókjából a revolvert, és miáltal a gyilkos szerszámmal nézegette, valami devaj diakos jókedv vett rajta — erőt, olyasvalami, amit akasztófa humornak szokás nevezni.

„Eh, esinos botrány lesz belőle, — morgogta, a deveseri intelligenciára méltó felháborodással kell majd ki ellenem, és hogy áldás nem fog a memyországba kísérsni, annyira bizonyos, legfeljebb ha a kis Judith hullat értem egy pár könnyet!”

Ah, a kis Judith!

Hogy megrándult egyszerre a karja, és reszkető kezéből nagyot koppanva hullott ki a fegyver. Minek is jutott ez a leány most az eszébe? Elfordult az asztaltól, és izgatottan kezdett el járkálni.

Egy csapásra föleledt az elnyomott érzések egész raja, s elemi erővel tört ki belőle a vagy: „Élni!” Egyfelől itt intett neki az élet, a könnyen szerezhető örömmel, szerelemmel, vidor gondtalansággal, míg amott a csillogó revolver nézett feleje, sötétén tatógogó esővével, az ölmöggyóval, amely a halált hozza. Mintha a kaszás ember jég hideg csontkezze már feleje sühintett volna. Fázósan rázkólt össze, és oda lépett a nyitott ablakhoz.

Vissza tekintett a múltjára, és úgy találta, hogy eddig csak játék volt neki az élet, lehán gondtalanul élt, mint a többi könnyelmű társa.

Fölmerült előtte a szelid szöke leány képe, a szende bájós arca, a nagy kék szemek, hullámos szép szöke haja. Szinte érezte a ragyogó szemek tekintetét, telve szerelemmel, rajongó imádatlalt csüggve ő rajta.

És a léha, könnyelmű fiatal embernek, ahogy a gyengéd teremtésre gondolt, két könnyű égett izzó parázsoként a pilláján, és elfásult eltompult idegeit valami fölelevenítő, fűjőn édes melegség jarta át. Érezte, hogy az a kevés jó, ami még benne megmaradt, mint kerekedik fölül, mint hatja át egész valóját buzdító reményekkel.

Nem, ő nem fog, nem akar meghalni!

Hogyan, hát a könnyőiretelességnek ez volna a jutalma? Egy gyenge pillanatában a szanalomnak elfeledte, hogy ő is szegény ember, és oda írta nevé a váltóra, hogy azt a nyomorult sikasztóse megment az életnek. Hát a halál várna ezért rá?

Hiszen igaz, azon a szöke leányon kívül kevés érdek kötötte a földhöz, de azokban a párnyi kezekben volt elég erő, hogy a már-már a halál közönségében álló embert vissza rántsza az élők sorába.

Pedig ugyan mi ezéja volt ennek a szerelemnek?

A leány szegény árva volt, itt élt a nagybátyja házában kegyelemből, a házasságra gondolni örülltség lett volna. Mert bizonyos, ez a dölyfös, fősvény ember, a házi gazdája, nem azért fogadta olyan előzékenyen, a nála meghúzódó hivatalnokot, hogy az az unoka hugába szeressen, hanem azért, hogy megfelelő hozomány mellett feleségül vegye a leányát, ezt a sápadt, vézna kis teremtest, a kin nem volt semmi szép, azokon a nagy, félenk őzszemekon kívül. És ha Judith nines, talán így is történt volna.

De most?

Az óra gyors egymásutánban elverte a tizenkettőt, és Barna Dezső megrezzenve lépett el az ablaktól.

Éjjel . . . a halottak órája . . .

Valami homályos rémület szállta meg, gyáva remegés, irtózáttal vegyes félelem a haláltól.

Mert ő nem akart meghalni!

Fiatal életének legszebb idején, pályája kezdetén, így fényes jövő előtt nem akart gyáván meghátrálni.

Forró láz gyötörte tagjait, gyöngyöző hom-

lokán belül rémítő sebességgel forrtak a gondolatok, Mint egy őrfilt rohant végig szobáján, két-ségbeesetten rántotta szét a nehéz függönnyt, a mely elválasztotta szobáját a többi termektől.

Végig sietett az illatos szalonon, a barátságos ebédlőn, a fogadó teremk hosszú során. Úzte, hajszolta a rettegés, messze, minél messzebb, hogy ne lássa a hidegen villogó revolvert, amely mutatta neki az utat a — halálba.

Oh, ő más utat akart találni; más megoldást! Szilajul vágta ki a nehéz tölgyfa ajtót, a mely az utját állta, de alig lépett a szobába, meghökkenve hátrált.

Hova jutott, hova került?

A hold sápadt fénye gyengén világította meg a szobát, és a hogy körül tekintett látta, hogy a háziúr dolgozó szobájába került.

Réveteg tekintete megakadt a tömör pénzeszekrényen, mely alig két lépésnyire sötét lett előtte, és — ah — különös szélsője a sorsnak, a závarban ott csillogott a kules.

Barna összerázkódott és szédülve támaszkodott az ajtónak.

Ime, itt a másik út!

Csak ki kell nyújtani a kezét, egy csavarással a kulcsot és megvann mentve.

Nem tudná azt meg soha senki!

Mert ugyan kinek jutna az eszébe, ki volna oly örült arra gondolni, hogy ő, a korrekt gavalérságáról, a becsületességéről ismert hivatalnok lopott volna? Ki merne erre gondolni!

Senki, senki?

És hát olyan nagy bűn lenne-e ez?

Mi ez a pár száz forint ennek a Nábobnak? Egy elenyésző semmi, míg neki a jövője, az élete, miadene függ tőle.

Mit tegyen hát, mit tegyen?

Ha eltavozik innen, csak a halál marad meg számára, ha pedig hozzá nyúl az idegen pénzhez, vége lesz a nyugalmánának, elveszti az önbeesülést.

Megszóltat benne a lelkiismeret. Hát így halálja meg a szives vendégszeretetet, a melylyel fogadták? Ilyen galád módon csalja meg azt az embert, aki atyáilag fogadta őt, az idegent, a házába? Nem volna-e jobb oda menni hozzá, föltárni helyzetét és . . . Csak ne volna leánya ennek az embernek! Mert hogy azt fogja kérni tőle, hogy vegye el, az bizonyos. De ezt nem teheti, nem, nem! Főlébredt a büszkeség is.

Hogy ő, hitvány tolvajja alácsenyődjek le? Oh! — Rászorította forró tenyerét lüktető homlokára minden csepp vere lángban égett, az idegei az örülésig fel voltak izgatva.

Mit tegyen?

Tehtetve kitévedt az ablakon.

Az égen akkor futott le egy csillag, fenycs sávot hagyva maga után és a vergődő férfinak önkénytelenül a babona jutott eszébe, hogy minden hulló csillag egy veszendő lelket jelent.

Nem, az ő csillagának nem szabad létünni! Ragyogni kell annak, tündökölni fog vakítóan. Egy lépést tett előre, a keze görcsösen ökölbe szorult.

„Isten — suttogta elfehéredő ajakkal, — Isten ha ide látsz, hát láthatod azt is, hogy csak szükségből teszem, irtózatoss, égető szükségből és . . . légy hozzám irgalmas!”

Remegő ujjai ráfonódtak a kulcsra, egy csavarással, s nagyot esattanva pattant ki az ajtó.

Az elvakult ember, ahogy belenyúlt a szekrénybe, hogy a szükséges összeget kivége, nem hallotta, az elfojtott sikolyt, mely annak a szöke leányának vételemé vált ajkai közül ellebbent, aki ott állt a barsony függöny mögött, visszafojtott lélegzettel leve, mi fog történni.

„Dezső, mit tettél?!”

Őszekulcsolt, reszkető kezeit rászorította dobogó szívére, és a hogy a hold megvilágította egy pillanatra a férfi arcát, iszonyodva látta, hogy az emberfeletti izgatottság hogy dulta szét annak férfiasan szép vonásait.

A szekrény ajtó becsapódott, a leány könnytől homályos szemekkel, előre nyujtott nyakkal figyelt a tovarohanó lépteire, és a hogy azok elhangzottak, térdre roskadt és kínos feljajdulással termette sápadt arcát kezeibe:

„Isten, légy hozzá irgalmas!”

II.

A barátságos, napfényes ebédlőben villás reggelire gyűltek össze.

A fiatal ember odahuzta magát a széles levélű delői növény árnyékába, a házi kisasszony vézna kis alakja majd elveszett a puha zsöllyében. Nagy, barna szemét le nem vette az asztal mellett álló szöke leányról, aki reszkető ujjakkal babrált a tányérok között. Mi lelta ezt a leányt? Az arca sápadt volt mint a viaszok, minden csepp vér eltűnt róla, ijjesztően tágra nyílt szeme alatt kékes karikák húzódtak.

„Judith, mi bajod van?”

A leány megrezzen.

„Semmi, semmi!”

Oh, mit tudta ő, mi a baja? Csak azt tudta, hogy a nagybátyja észrevette a hiányt, és rette-

gett a bekövetkező vizsgálatól. Ha ki puhatolják, ha megtalálják a tolvajt? A vér elhűlt benne e gondolatra. Ó még fogja ezt akadályozni, odalep a jeltveje elé, és magára veszi az oesmánytettet.

„Engem büntessen, én loptam meg, én esaltam meg!”

Oh, milyen könnyű ezt így elgondolni!

Ki fogják úzni a házuktól, kitaszítják a körükből, gyűlölettel, megvetéssel, atokkal az ajkukon fogják őt emlegetni, a halátlan, elfajult teremtest, aki ilyen módon fizetett a jószágukért.

Ki dobják a nagy világba, de a kiért ezt teszi, akit szeret, az tudni fogja, hogy nem így áll a dolog, az csak annál jobban fogja őt szeretni.

Az ajtó hirtelen föltárult, a háziúr lépett be rajta.

„Megloptak, — kiálltotta rekedten, — egy nagy összeg pénzét loptak el tőlem! — — — — —

Judith kezéből esőrémpölvő hullott ki az edény, a házi kisasszony egy pillanat alatt ommert mellette. Vézna alakja fölmagasodott, nagy szemeeiben szokatlan tűz égett, a hogy piczi kezével megkapta a leány kezét:

„Ha valaki lopott az csak te lehettél Judith!

Nézz a tükröbe, mint a megtestesült bűn állsz és csak a szemedbe kell nézni, hogy kiolvassuk abból bűnödöt. Szerencsétlen miért tetted ezt?”

Dezső elszörnyedve ugrott talpra.

Miesoda örült gondolat volt ez ettől a leánytól? Hogy születetett ilyen csuf gyanu ennek a gyerekleánynak a lelkeben! Hiszen

„Halátlan hitvány teremtest — hallatszott a háziúr hangja, adáz dühvel ragadta meg a holtra vált leány karját, — beszélj! Te tetted ezt? Te vagy a tolvaj?” Judith összeszorította az ajkát, verző lelke habozott, ingadozott.

Megtegye-e?

Szabad-e magát így lealacsonyítani, szabad-e ilyen rútul megcsalni ezeket a jó embereket?

Fénytelen szemének merev tekintete oda tévedt a sápadt hivatalnokra azután oda roskadt a jeltveje labái elé, összekulcsolta két kezét, bűnbánóan hajtotta le szép szöke fejét:

„Táposson el, én voltam, én tettem. Isten legyen nekem irgalmas!”

Irodalom.

Iskolai értesítők.

4. A bajai internátussal összekapcsolást magy. kir. áll. tanítóképző intézet XXVI. értejtője, az 1898—99. évről. Közl. Scherer Sándor igazgató. Későbbben, mint társai, a vakáció végén jelent meg a helybeli áll. tanítóképző értesítője, melyben az igazgató beszámol a mult év eredményeiről és mondjuk meg mindjárt, hogy oly részleteséggel, hogy az értesítő az iskola egész munkásságának hűséges tükré. Bevezetésül *Belosits* *Bállint* tanár tollából rövid értekezés van, mely „A tanító és a néprajz” ezimen az ethnographia rendszerét tartalmazza. „Az intézet állapota” ezimen az igazgató összefoglalja az iskolaév történetét nevezetesen: a tanári kar elfoglaltságát, (a fizetési fokok kímáradhattak volna) a növendékek anyakönyvi adatait, a statisztikát, segélyezést, a tanszerek gyarapodását és az internatus házi rendjét. A második főszakasz. „Az intézet működése ezimen” foglalkozik az iskolai ünnepélyekkel és tartalmazza az igazgató évnvítő beszédét, az iskolai ünnepélyek programjait és Miháilitska tanárnak Mohácsoson tartott beszédét, mely lapunk már közölt. Úgyanek az fejezetbe foglalják az oktatást illető ügyek a nevelestanból és magyarból feladott dolgozatok ezimeit, az óraterv, a tanulók előmenetele százelekokban, az önképzőkör, a vizsgálatok, melyekből látjuk, hogy 25 IV. éves növendékből jeles oklevelet kapott 11, jót 12, elégségest 2, ami fényes eredmény. A harmadik fejezet a testi neveléssel foglalkozik, a negyedik fejezetben pedig az általános ügyeket tárgyalja. Átlapozva az értesítő látjuk, hogy a tanügyi kormány emelte fényes palotában magasztos munkát végeznek és szép eredményeket érnek el a tanítóképző tanárai.

8911. sz.
tk. 899.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Dr. Klénáncz György** bajai ügyvéd által képviselt **Pongrácz Mátyasnak — Szabó Istvánné Gyurákovits Mária** bajai lakós ellen a jelzőlogos hittelezőkkel szemben végrehajtsai joghatályal bírő — vagyonközösség megszüntetésére irányuló az 1881. évi LX. t.-cz. 144. és 146. §§-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a bajai 730. sz. betéthez A. I. 1—2. sorsz. 860. és 861. hrsz. és 42. sz. házasheltelekre 798 frt. kiküldtsi árban, nem különben az ott A. 7 6571. hrsz. hrsz. szűrlőre 164 frt. kiküldtsi árban ezemel elrendeltetik és annak a korbelteli tkvi. árverési helyiségben Mikolics-féle ház leendő megtartására az 1899. október hó 2-ik napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kiküldtsi áron alul is eladatni fognak.

Árverezők tartoznak a kiküldtsi ár 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldöttnek átadni.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Baján 1899. július 5-én.

Temmer,

kir. aljárásbíró.

Diamant Lajos

áruháza, a városi palota sarkán,
hol mindennemű

őszi és téli ruhaszövetek

jószinű, divatos mosó velur parketok, flanellok téli nagy takaró kendők, minden divatos színekben raktáron tartatnak, továbbá a nyári idény előrehaladottsága miatt az összes mosó kelmék leszállított árakban adatnak el.

Egyedüli kizárólagos gyári raktára a bácskai vászon és gyöngyösi vászon név alatt ismert legjobb minőségű vásznaknak, 10854. sz. alatt törv. védve.

Vegetiszta, természetes,

DR. RAYDT-RESZTÁRS. FOLYÉKONY Szénsav (02)

Dr. Raydt szénsavipar részv.-társaság gyártmánya.

Gyártelepek:

Eyach, Stuttgart, Berlin, München, Zürich, Bécs.

Könnyű 10 és 20 klgmos acél tartályokban. Vezérképviselet és állandó nagy raktár Magyarországon és keleti tartományok részére:

Darvas József

Budapest, Gyár-utca 31.

Telefon 11-80. Telefon 11-80.

Viszont eladók egyes megyékre kerestetnek.

OZERNY-féle

OSAN a legjobb a szájak és fogaknak. Antiseptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval fölülmúlja az eddig ismert legjobb fogszereket.

OSAN-szájvíz üvegekben ára 88 kr.
OSAN-fogpor dobozokban ára 44 kr.

OZERNY-féle Keleti-RÓZSATEJ

A legjobb és legolcsóbb, egészségesebb és tisztító. 1 üveg 1 frt, hosszaváló Balsamin-szappan 30 kr. (Orientalische Rosenmilch)

CZERNY-FELE

a legjobb **HAJFESTŐZŐ** süttészókora, barnára, és fekete. Ára 2 frt 50 kr.

Törvényesen védte, lelkismeretesen megvizsgálva, teljes árattalantlan.

ANTON J. CZERNY, BÉCS, XVIII., Carl Ludwig Strasse 6.

Budapesti főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél Király-utca 12. és Egger-féle **NÁDOR**-gyógyszertárban Váci-körút 17, továbbá minden gyógyszerárban, drogeriákban és patináriákban. Szétküldés utánve mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár nincs, tenni cégek egyikéhez, vagy pedig közvetlenül a szállítóhoz, a Czerny-céggel intezendők. Prospektus ingyen.

KITÜZETEK: London, Páris, Bécs, Brüsszel, Konstantinápoly, Sz. stb.

Bajai raktár:

Hoffenreich Károly Konstantin gyógyszerértára.

Le Griffon

valódi francia szivarkapapír és hüvely.

Kapható minden jobb kereskedésben.

8439. szám.
tkv. 1899.

Árverési hirdmény.

A bajai kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Dr. Fischhoff Zsigmond** bajai ügyvéd által képviselt **Fischhof Vilmos** bajai lakos kérelmére **Darazsacz Taczané Lerity Szilvia** beregghi lakos ellen az árverés 97 frt 40 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. április 1-től járó 5 % kamatai 24 frt 95 kr. eddig megállapított és 9 frt 15 kr. ezáltal és még felmerülendő költségeknek továbbá csatlakozott **Dr. Neu József** bajai ügyvéd által képviselt **Surány Ignác** 360 frt. tőke ennek 1897. június 1-től 6 % kamatai és 37 frt 30 kr. költségek és végül **Henneberg Sándor** zombori ügyvéd által képviselt „**bezdáni takarékpénztár kölcsönsegélyző szövetkezet**” csatlakozott végrehajtató 50 frt. tőke és járuléai kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144. és 146. §§-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a beregghi 662. sz. betétben A. I. 1-2. sorsz. 152/1. és 152/2. hrsz. 40. sz. házias beltelekre 400 frt. és az ugyanottani A. I. 1. sorsz. 1636. hrsz. szántóföldre 31 frt. kikiáltási árban ezenel elrendeltetik és annak a Beregh községi háznál leendő megtartására az 1899. évi szeptember hó 26-ik napjának d. e. II órája kintüzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladattni fognak.

Árverezők tartoznak a kikiáltási ár 10 % át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jögegre emelkedésétől számított 30 nap, a másodikat 60 nap, a harmadikat az árverés jögegre emelkedésétől számított 90 nap alatt 5 % kamatokkal együtt a bajai m. kir. adóhivatalba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. A részletes árverési feltételek a hivatalos órák alatt a tkvi. hatóság irattárában és Beregh községi háznál megtekinthetők.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóság.
Baján, 1899. évi július hó 6-ik napján.

Temmer,
kir. bírób.

12055. szám
tkv. 899.

Árverési hirdmény.

A bajai kir. bíróság mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Dr. Valentin Emil** ügyvéd végrehajtató javára, — ifj. **Fehér József** és neje **Vavra Hermin** ellen az árverés 224 frt 16 kr. tőkekövetelés ennek 1896. évi május 4-től járó 6 % kamatai 57 frt 75 kr. eddig megállapított 10 frt 65 kr. ezáltal és még felmerülendő költségeknek továbbá csatlakozott **Fehér Károlynak** 275 frt. és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett, az 1881. évi LX. t.-czikk 144. és 146. §§-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a szántovai 554. számú betétben A. I. 1. sor. 796. hrsz. 395. 6. i. sz. ház és beltelekre 563 frt. kikiáltási árban ezenel elrendeltetik és annak a Szántova községi háznál leendő megtartására az 1899. évi novemb. hó 9-ik napjának d. e. II órája kintüzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladattni fog.

Árverezők tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni. A részletes árverési feltételek a hivatalos órák alatt a tkvi. hatóság irattárában és Szántova községi háznál megtekinthetők.

A kir. járásbírószág mint tkvi. hatóság.
Baján, 1899. évi augusztus hó 19-ik napján.

Bardócz,
kir. bírób.

Egy jó házból való fiú tanulóul felvétetik.

Bővebb értesítést ad e lap kiadóhivatala.

523. szám.
v. 1899.

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a bajai kir. járásbírószág 1899. évi április 11. 314/3. számú végzése következtében **Dr. Fischhoff Zsigmond** ügyvéd által képviselt **Sziebert Károly** javára **Pok József** ellen 98 frt 66 kr. s jár. erejéig 1899. évi június hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le-illetve felülfoglalt és 570 frt 60 k-ra beestült követendő ingóságok, u. m.: cipősz és papucs árak, szoba butor, ágynemű és 3 varró gép nyilvános árverésen eladattnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbírószág 1899. évi V. 771/L. számú végzése folytán 98 frt 96 kr. tőkekövetelés, ennek 1899. évi április hó 21-ik napjától járó 5 % kamatai, és eddig összesen 80 frt 15 k-rban bíróság már megállapított költségek erejéig végrehajtást szenvedett lakásán Baján leendő eszközésére 1899. évi szeptember hó 11-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet igérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adattni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés útján az 1881. évi LX. t.-cz. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik

Kelt Baján, 1899. évi aug. hó 28-ik napján.

Horánszky László,
kir. bírósági végrehajtó.

5542. szám
tkv. 899.

Árverési hirdmény.

A bajai kir. bíróság mint tkvi. hatóság részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint **Dr. Fischhoff Zsigmond** ügyvéd által képviselt **Kalmár Lóránc Palatinzski Teréz** elleni végrehajtási ügyben az árverés 200 frt. tőke követelés — ennek 1890. évi október 1-től járó 5 % kamatai 45 frt 85 kr. eddig megállapított 12 frt 65 kr. ezáltal és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. tezikk 144. és 146. §§-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő a szent-istváni 1203. sz. betétben A. I. 1-7. sorszám 846. 1775/1. 1775/2. 2036/1. 2036/2. 2037/1. és 2037/2. hrszámú jöszágtestből **Palatinzski Teréz** illető 1/2-ed részre 98 frt 42 kr. a szent-istváni 1850. számú betétben A. I. 1-6. sorszám 845/1. 845/2. 845/3. 1774/1. 1774/2. 1774/3. hrszámú jöszágtestből **Palatinzski Ferencz** 1/2-ed részbeni jutalékára 85 frt 68 kr. és a szent-istváni 2096. számú betétben A. I. 1. sorszám 5120/1. hrszámú jöszágtestből **Palatinzski Teréznek** 1/2-ed részbeni jutalékára 48 frt 09 kr. kikiáltási árban ezenel elrendeltetik és annak a Szent-István községi háznál leendő megtartására az 1899. évi szeptember hó 22-ik napjának d. e. 3 órája kintüzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladattni fognak.

Árverezők tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldöttnek átadni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés jögegre emelkedésétől számított 30 nap, a másodikat 60 nap, a harmadikat 90 nap alatt az árverés napjától számított 5 % kamatokkal együtt a bajai m. kir. adóhivatalba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. A részletes árverési feltételek a hivatalos órák alatt a tkvi. hatóság irattárában és Szent-István községi háznál megtekinthetők.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóság.
Baján, 1899. évi június hó 14-ik napján.

Temmer kir. bírób helyett

Bardócz Sándor
kir. bírób

BERNDORFER EDE

→ divat-, illatszer- és kerékpár raktára BAJÁN. ←

Raktáron tartok állandóan

valódi angol

és legjobbnak elismert gyártmányú női-, férfi- és gyermek gépeket a legjutányosabb árban és a legelőnyösebb részletfizetések mellett.

Javítások gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

Mindennemű kerékpár felszerelések raktáron tartatnak.

Ajánlom továbbá dús felszerelt divat- és toilette különlegességeimet. Illatszerek, keztyűk, kezdett himzések, himző pamutok, selymek legnagyobb választékban.

Nap- és esernyők legnagyobb gyári raktára.

Az idei saisonban bármily gyártmányú gépek

legjutányosabb árban kaphatók.

Ingyenes oktatás a kerékpározásban.